

18-708/16

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Ref. 12 Pž-737/2017-2

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

10-02-2017

PRIMLJENO

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Maji Bilandžić, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom TLM HOLDING d.o.o. u stečaju, OIB 68249681796, Šibenik, Ulica Narodnog preporoda 12, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika HRVATSKE RADIO TELEVIZIJE, OIB 68419124305, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-708/16-43 od 19. siječnja 2017., 7. veljače 2017.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika HRVATSKE RADIO TELEVIZIJE, Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-708/16-43 od 19. siječnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-708/16-43 od 19. siječnja 2017. odbijen je prigovor HRVATSKE RADIO TELEVIZIJE protiv rješenja o plaćanju sudske pristojbe poslovni broj St-708/16-29 od 11. siječnja 2017.

Iz obrazloženja proizlazi da je prvostupanjski sud 11. siječnja 2017. donio rješenje o naplati sudske pristojbe kojim je naloženo stečajnom vjerovniku HRVATSKOJ RADIO TELEVIZIJI plaćanje sudske pristojbe za prijavu tražbine po Tar. br. 23. st. 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03, 125/11, 112/12 i 157/13; dalje: ZSP) i dodatne pristojbe u iznosu od 100,00 kn. Stečajni vjerovnik podnio je prigovor 18. siječnja 2017. u kojem navodi da je pristojbu platio 30. rujna 2016. te dokaz o uplati dostavio sudu u prilogu podneska od 4. listopada 2016. Kako spisu ne prileži podnesak od 4. listopada 2016. niti dokaz o uplati sudske pristojbe, prvostupanjski sud je na temelju odredbe čl. 39.a st. 2. ZSP-a donio pobijano rješenje.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik zbog pogrešne primjene materijalnog prava, bitne povrede odredaba parničnog postupka i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti ga

i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 500,00 kn. U žalbi u bitnom navodi da je pristojbu platio 30. rujna 2016. i dokaz o uplati dostavio sudu u prilogu podneska od 4. listopada 2016. te da nije bilo uvjeta za donošenje rješenja o naplati sudske pristojbe 11. siječnja 2017. Navodi da nije greška stečajnog vjerovnika što podnesak od 4. listopada 2016. nije uložen u sudski spis te da je sud trebao provjeriti nakon podnošenja prigovora na rješenje od 11. siječnja 2017. je li pristojba plaćena.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe iz čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

Prvostupanjski sud u donošenju pobijanog rješenja nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Iz preslike dijela spisa proizlazi da je stečajni vjerovnik na rješenje o naplati sudske pristojbe od 11. siječnja 2017. kojim je stečajnom vjerovniku naloženo platiti sudsku pristojbu za prijavu tražbine u iznosu od 39,92 kn i dodatnu pristojbu u iznosu od 100,00 kn, podnio prigovor 18. siječnja 2017. U prigovoru navodi da je predmetnu pristojbu platio 30. rujna 2016. i dokaz o uplati dostavio sudu u prilogu podneska od 4. listopada 2016. Prigovoru ne prilaže dokaz o uplati niti dokaz da je podnesak od 4. listopada 2016. poslan sudu. Iz tablice prijavljenih tražbina, razlučnih i izlučnih prava proizlazi da je HRVATSKA RADIO TELEVIZIJA prijavila tražbinu u iznosu od 1.254,25 kn koja je priznata. Prvostupanjski sud donio je pobijano rješenje na koje je stečajni vjerovnik podnio žalbu u prilogu koje dostavlja dokaz o uplaćenju sudske pristojbe 30. rujna 2016. u iznosu od 39,93 kn. Iz podataka u spisu proizlazi da podnesak stečajnog vjerovnika od 4. listopada 2016. za koji stečajni vjerovnik navodi da je dostavljen sudu, ne prileži spisu niti prileži dokaz da je predmetni podnesak poslan sudu.

Odredbom čl. 3. st. 1. ZSP-a određeno je da je pristojbe propisane tim Zakonom dužna platiti osoba na čiji se zahtjev ili u čijem se interesu poduzimaju radnje propisane Zakonom.

Odredbom čl. 4. t. 1. tog Zakona određeno je da obveza plaćanja pristojbe, ako tim Zakonom nije drugačije propisano, nastaje za podneske – u trenutku kada se predaju, a čl. 8. st. 2. ZSP-a propisano je da se potvrda o uplati pristojbe prilaže uz podnesak za koji je pristojba plaćena.

Odredbom Tar. br. 23. st. 2. Tarife je propisano da za prijavu svake pojedine tražbine, vjerovnik plaća pristojbu u iznosu od 2% od vrijednosti tražbine, ali ne više od 500,00 kn.

Iz preslike dijela spisa, dakle, proizlazi da prvostupanjski sud u trenutku donošenja rješenja o plaćanju sudske pristojbe (11. siječnja 2017.) nije imao saznanja o izvršenoj uplati

sudske pristojbe 30. rujna 2016., a saznanje o izvršenoj uplati sudske pristojbe za prijavu tražbine nije imao niti u trenutku donošenja pobijanog rješenja.

Stoga je prvostupanjski sud pravilno odbio prigovor stečajnog vjerovnika protiv rješenja za plaćanje sudske pristojbe za prijavu tražbine.

Stečajni vjerovnik svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja, pobijano rješenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a materijalno pravo je pravilno primijenjeno.

Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a odlučio kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 7. veljače 2017.

SUTKINJA
MAJA BILANDŽIĆ, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. E. B. Magjčić
BRANKICA CURMAN